

[Camre]

Når man så ser på den samlede økonomiske politiks virkninger, er det naturligt at rejse spørgsmålet, om man ved ændringer i den økonomiske politik kunne opnå bedre resultater for vore centrale mål, altså den fulde beskæftigelse og den økonomiske vækst.

Det første spørgsmål, der rejser sig, er, om man ved en yderligere forøgelse af statens udgifter ud over det, der er indeholdt i regeringens politik, kunne opnå en større aktivitet, en større beskæftigelse og en større produktion.

Jeg vil i den forbindelse gerne slå fast, at underskuddet på statsbudgettet har været stærkt voksende over de senere år. Underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet var i 1979 godt 13 mia kr., i 1980 17½ mia kr., og i 1981 forventes underskuddet at blive ca. 27½ mia kr.

Disse voksende underskud på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget samtidig med den stadig betydelige realvækst i udgifterne indebærer en meget stærk indsats for at øge samfundets aktivitet og beskæftigelse.

Over for dem, der foreslår endnu stærkere statsligt underskud til at forøge erhvervsaktiviteten, må man derfor understrege, at der med den eksisterende indsats, med de eksisterende underskud allerede er et sådant efterspørgselspres i den danske økonomi, at det må anses for at være i toppen af, hvad der er muligt uden at sætte gang i en inflation og i en merimport, som voldsomt vil forøge det nuværende underskud på betalingsbalancen, et underskud, der for 1981 må forventes at blive på 14 mia kr. Det er mindre end i 1980, og det er givet, at den reduktion i underskuddet, som er opnået, er en følge af den økonomiske politik, som er indeholdt i majaftalen fra 1980.

Selv om 12,7 mia kr. af de 14 mia kr. i underskud udgør renter m.m., som betales til udlandet, er det afgørende, at Danmark ikke kan tåle en yderligere væsentlig belastning af underskuddet over for udlandet. Jeg mener, at vi med vores politik er på den rigtige kurs. Vi må ikke sætte disse forbedringer over styr. Den handelsbalanceforbedring, som jo er baggrunden for det relative fald i underskuddet på betalingsbalancen, er opnået ved, at der er indtrådt en forbedret konkurrenceevne, og det er vigtigt, at vi kommer videre ad den vej.

Men når en udvidelse af den indenlandske efterspørgsel ud over det, der ligger i regeringens forslag, ikke kan anvendes til at øge det indenlandske aktivitetsniveau afgørende, så hænger det sammen med 2 forhold. For det første, at der stadig væk er mangler i den danske konkurrenceevne, der bevirker, at en yderligere forøgelse af de offentlige udgifter vil føre til en stærkt øget import.

Det andet forhold er, at den samlede efterspørgsel i OECD-området, som vi jo i det væsentlige samhandler med, ikke på tilsvarende måde bliver forøget. Man kan således sige, at efterspørgslen i OECD-området som helhed er for lille – deraf den i samme område herskende ledighed – men det er uden for vores politiske muligheder at øge efterspørgslen i OECD-området, og en endnu større isoleret dansk efterspørgselsforøgelse er derfor ikke i den nuværende situation mulig.

Det er i lyset heraf, at de beskæftigelsesmæssige og erhvervsfremmende aktiviteter, vi søger iværksat, primært er sådanne, der sigter på at øge beskæftigelsen uden samtidig voldsom forøgelse i offentlige investeringer og deraf følgende import. Det, som vi især må satse på, er en udvikling af de produktive konkurrencedygtige erhverv og sådanne områder, hvor der opnås ressourcebesparelser, ikke mindst på energiforbruget med deraf følgende valutabesparelser i de følgende år.

De nævnte bestræbelser for at gennemføre en forbedring af den danske bygningsmasses energiøkonomi er et eksempel herpå, og tilsvarende kan jeg nævne fremskyndelsen af elektrificeringen af DSB.

Samtidig med, at vi fra nogle sider hører spørgsmålet, om ikke staten kunne gøre en endnu stærkere aktivitetsskabende indsats, hører vi først og fremmest fra højre i folketingsalen en kritik af statens aktivitetsskabende indsats og forslag om meget kraftige beskæringer af de offentlige udgifter, og det var også det, der klart kom frem i hr. Ellemann-Jensens indlæg for et øjeblik siden.

Hovedsynspunktet bag ved forslaget om kraftige beskæringer i den offentlige sektor synes at være, at en nedgang i statens udgifter og tilsvarende nedsættelse af beskatningen eller en i øvrigt strammere finanspolitik opnået igennem nedskæringer skulle kunne føre til et omgående opsving i den private sektors produktion og beskæftigelse.